

Dosarul nr. 1a-1008/24
Central)
1-23025977-02-1a-15112024

Judecătoria Căușeni (sediul
Judecător Victoria RAILEAN

DECIZIE
în numele Legii

18 martie 2026

mun.

Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:	Eugeniu BEȘELEA
Judecători:	Andrei CAZACICOV și Vitalie
BUDECI	
Grefier:	Marilena ARNĂUTU

cu participarea:

- Procurorului din Procuratura de Circumscripție Centru – Alexandru PLÎNGĂU
- Apărătorului inculpatului – avocat, Oleg TROCIN
- Părții vătămate - Veronica SANDUȚA
- Inculpatului – CINCILEI Tudor *****

a examinat, în ordine de apel, în ședință de judecată publică, apelul declarat de avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor ***** , împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, în cauza penală privind învinuirea lui:

CINCILEI Tudor *****, născut la***** INDP: ***** , cetățean al Republicii Moldova, moldovean, domiciliat în r-nul. Căușeni sat. ***** , cu studii medii, nesupus supus militar, pensionar, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru nu se află, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza – consum alcool, nu dispune de grade de invaliditate, titluri speciale, distincții de stat, posedă limba de stat, anterior judecat:

- prin *Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 14.10.2022*, în baza art.201/1 alin.(1) lit.a) Codul penal la 6 luni închisoare cu aplicarea art.90 Cod penal pe un termen de 1 an.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal al Republicii Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: *17 februarie 2023 – 23 octombrie 2024;*

Judecarea cauzei în instanța de apel: *15 noiembrie 2024 – 18 martie 2026.*

Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelului declarat de avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor *****, împotriva Sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T :

1. Prin Sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, **CINCILEI Tudor *******, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa numită, a fost adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin Sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 14.10.2022, prin care CINCILEI Tudor ***** a fost condamnat în baza art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni închisoare, și i-a fost stabilit definitiv prin cumul parțial pedeapsa de 1 (un) an și 4 (patru) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prezenta Sentința a fost pusă în executare din data devenirii definitive și executorie, cu calcularea termenului executării pedepsei condamnatului CINCILEI Tudor *****, din data reținerii.

A fost aplicat în privința lui CINCILEI Tudor *****, măsura preventivă - obligarea de nepărăsire a țării, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

A fost încasat de la CINCILEI Tudor ***** în beneficiul statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, ce constituie cheltuieli judiciare suportate în cadrul urmăririi penale.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, **CINCILEI Tudor ******* la data de 09.12.2022 în jurul orei 13:30, fiind la domiciliul său din s. ***** r-nul. Căușeni, în stare de ebrietate alcoolică, a generat un conflict, adresându-se cu amenințări și injurii în adresa fiicei sale, SANDUȚA Veronica *****, a.n.*****. Pe parcursul conflictului, CINCILEI Tudor, a manifestat agresivitate sporită și i-a aplicat fiicei o lovitură cu un hârleț în regiunea capului și a mâinii drepte.

Conform raportului de expertiză nr.202330D0003 din 17 ianuarie 2023, eliberat de către Centrul de Medicină Legală, la cet.SANDUȚA Veronica a.n.*****, loc. sat. ***** r-nul. Căușeni, s-a depistat plagă contuză la nivelul capului și a mâinii drepte, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, inculpatul **CINCILEI Tudor ******* a comis infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, cu calificativul - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui*

membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

*3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor ***** a declarat apel împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, prin care a solicitat casarea integrală a Sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care CINCILEI Tudor ***** sa fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal.*

*În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat faptul că inculpatul CINCILEI Tudor ***** cum la faza de urmărire penală așa și în instanța de judecată vina, de comiterea infracțiunii imputate, nu și-a recunoscut-o, admitând faptul doar că sa exprimat față de fiică cu cuvinte necenzurate, iar acuzatorul de stat nu a prezentat suficiente probe prin care s-ar dovedi această vinovăție.*

Apărarea notează că instanța de judecată își întemeiază sentința contestată prin următoarele probe, declarațiile martorului PAȘA Vladimir cu toate că acesta indică că l-a văzut pe CINCILEI Tudor cu un hârleț în mână dar nu a văzut ca ei să lovească sau să se îndârjească cu acest hârleț spre partea vătămată și CINCILEI Tudor recunoaște aceasta, doar că el indică că ar fi avut în mână nu un hârleț dar un băț pe care l-a folosit pentru a lovi în câine deoarece acesta îi omora puii și că bățul i l-a luat din mână fiica sa. Faptul că inculpatul spune că avea în mână un băț iar martorii că avea în mină nu un băț dar un hârleț, poate fi motivat de instanță prin aceea că inculpatul poate fi uitat acest moment din motiv de vârstă sa înaintată (are vârsta de peste 66 de ani).

Indică că precum că CINCILEI Tudor lovea cu hârlețul în câine se mai dovedește prin înregistrările video, unde se aude clar un glas de femeie, prin care îi cere ca să nu lovească în câine deoarece și acesta are suflet.

Mai indică apelantul că instanța de judecată și-a baza concluzia și pe înregistrările video, pe când din aceste înregistrări nu se vede clar ca inculpatul CINCILEI Tudor să fi lovit în cineva cu obiectul pe care îl ținea în mână și pe Raportul de constatare nr. 202230D0255 și raportul de expertiză pe când aceste concluzii ale expertului au fost făcute în baza actelor medicale, în care puteau fi înscrise de fiica sa și date false, dar nu că aceste date ar fi fost scrise nemijlocit de expertul medico-legist, așa cum presupune instanța. Inculpatul explică precum că leziunile corporale puteau fi falsificate de fiica lui, deoarece ea activează în calitate de lucrător medical și ar fi avut această posibilitate. Toate aceste dubii ar fi fost posibil de a fi înlăturate de instanță în cadrul examinării cauzei penale, însă cum martora CINCILEI Tamara, așa și partea vătămată SANDUȚA Veronica, au refuzat de a face declarații împotriva inculpatului.

Invocă apărarea că instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile date, în ședința de judecată, de martorul CINCILEI Ion, care indică că el nu cunoaște nimic despre incidentul avut în familia lui CINCILEI Tudor, că așa numitele declarații a lui care ar fi fost date la faza de urmărire penală, nu corespund adevărului și că semnătura din procesul verbal de audiere nu-i aparține lui.

Notează apărarea că, instanța de judecată nu a luat în considerație nici faptul că inculpatul CINCILEI Ion este de o vârstă înaintată.

4. Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct.6.1 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărîrii termenul curge de la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul declarat de avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor *****, ca fiind depus în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătoreiei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 a fost pronunțată public la data de 23 octombrie 2024, copia sentinței fiind înmînată participanților la proces la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei penale și scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (a se vedea f.d. 220-221) iar cererea de apel a fost depusă pe data de 25 octombrie 2024 (f.d. 222), ceea ce se confirmă prin ștampila instanței de judecată.

Prin urmare Colegiul penal, verificînd acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens, consideră apelul declarat în termen, fiind respectate prescripțiile art.402 alin.(1) Cod procedură penală.

5. Procedura citării legale a fost executată.

În ședința Curții de Apel Centru, avocatul inculpatului TROCIN Oleg a indica că susține apelul declarat de avocatul Grigore DEMIAN împotriva Sentinței Judecătoreiei Căușeni, (sediul Central) din 23.10.2024, găsesc motivele invocate ca fiind plauzibile, fiind vorba despre violența la domiciliu unde eronat s-au reținut unele circumstanțe, așa cum, de fapt, persoana acuzată a îndreptat acțiunile violente asupra unui animal, câinelui din curte care i-a distrus puii din gospodărie, iar fiica, care este considerată parte vătămată, în încercarea de a stopa aceste acțiuni, s-a confundat situația că împotriva ei ar fi fost îndreptate acele acțiuni cu caracter violent. Totodată, atrage atenția că la materialele cauzei sunt atașate materiale video, care atestă, nemijlocit faptul că CINCILEI Tudor a acționat violent asupra câinelui, nu asupra fiicei. În final, susține apelul declarat și consideră că nu există careva probe care să confirme legalitatea sentinței, astfel solicit casarea acesteia, și rejudecarea cauzei prin care CINCILEI Tudor să fie achitat, din motiv că lipsesc elementele infracțiunii.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul CINCILEI Tudor a indica că cererea de apel depusă de către avocatul Grigore DEMIAN, în interesele sale o susține și solicită să fie admisă.

În ședința Curții de Apel Centru, procurorul Alexandru PLÎNGĂU acuzarea solicită ca apelul depus de partea apărării în interesele inculpatului să fie respins ca nefondat, iar sentința instanței de fond să fie menținută fără careva modificări. Instanța de fond la emiterea sentinței de condamnare a ținut cont de rigorile art.101 Cod de procedură penală, și anume de faptul că probele care au fost prezentate și administrate în instanța de judecată,

demonstrează dincolo de orice dubiu vinovăția inculpatului, cu toate că acesta vina nu și-o recunoaște în comiterea faptelor care-i sunt imputate. Reține faptul că vina este dovedită prin prisma declarațiilor părții vătămate din cadrul urmăririi penale, dar și a martorilor care coroborează cu raportul de expertiză medico-legală din 17.01.2023, precum și cu imaginile video care au fost efectuate de către partea vătămată și se regăsesc la materialele cauzei, de unde se observă cu claritate faptul că acțiunile violente ale inculpatului au fost îndreptate exclusiv către partea vătămată, adică, fiica acestuia. Totodată, la emiterea soluției, instanța de fond a ținut cont și de rigorile art.75 Cod penal, care se referă la individualizarea pedepsei, or, inculpatul a săvârșit infracțiunea în termenul de probă la care a fost condamnat printr-o sentință din anul 2022 pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, asupra unui alt membru al familiei. Prin urmare, careva argumente plauzibile care ar condiționa intervenirea în sentința instanței de fond, apărarea nu a adus, astfel, acuzarea pledează întru menținerea acesteia fără modificări.

În ședința Curții de Apel Centru, partea vătămată SĂNDUȚĂ Veronica a indicat că susține cererea de apel depusă de către avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor. A indicat că chiar dacă recunoaște că tatăl său poate nu-i cel mai bun părinte, face și el greșeli, dar își dorește ca la această vârstă să îmbătrânească alături de familie, nu în închisoare. El, într-adevăr, este un om bun, nu este un pericol pentru societate, iar de la acel conflict alte neînțelegeri nu a mai avut.

6. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor, de a casa parțial Sentința Judecătoreiei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, inclusiv din oficiu, în conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi Hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din considerentele ce succed:

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Potrivit prevederilor art.409 Cod de procedură penală *(1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând*

apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală: *„instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) **admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță;** 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”.*

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22, din 12.12.2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod

de procedură penală al Republicii Moldova, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova”.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

8. Colegiul Penal, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelanților, ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului CINCILEI Tudor *****, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele atât ale inculpatului cât și ale apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, și anume CINCILEI Tudor ***** a comis infracțiunea prevăzută la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal în privința părții vătămate SANDUȚA Veronica *****, după indicii calificativi- *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrități corporale sau a sănătății.*

Cu referire la motivele invocate de apelantul Grigore DEMIAN în interesele inculpatului, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului or acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, pe motiv că materialele cauzei penale nu conțin nici o probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția acestuia, Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar

impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului CINCILEI Tudor ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții apărării în numele inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului CINCILEI Tudor ***** în comiterea infracțiunii prevăzută la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

9. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului CINCILEI Tudor ***** în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

Astfel fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul CINCILEI Tudor *****, a susținut declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond pe care le susține și în instanța de apel, susține apelul declarat și solicită admiterea acestuia. A afirmat că învinuirea adusă îi este clară. A declarat că a venit cu fiica care atunci s-au certat dar deja s-au împăcat și locuiesc toți împreună și roagă instanța să nu îi aplice o pedeapsă privativă de libertate. A menționat că în anul 2022 în octombrie a fost condamnat dar nu a bătut-o, nu cunoaște cine filma dar crede că fiica sa. De ce a filmat nu cunoaște.

Inculpatul CINCILEI Tudor *****, în ședința de judecată în instanța de fond, vinovăția de comiterea faptei incriminate nu a recunoscut-o și a comunicat că la data de 09.12.2022 se afla la domiciliul din s. ***** r-nul. Căușeni, fiind în stare de ebrietate. La domiciliu se afla și SANDUȚA Veronica, care are casă în ograda sa. A explicat că el bătea câinele cu un băț, iar Veronica a sărit să salveze câinele. A concretizat că, pe Veronica nu a lovit-o, însă, admite faptul că a numit-o cu cuvinte necenzurate. Nu cunoaște de unde s-au luat leziunile corporale pe corpul fiicei, deoarece lovituri nu i-a aplicat. Suplimentar, a mai declarat că nu a lovit-o pe fiica sa, nici măcar în momentul când lovea câinele, nu cunoaște de unde a avut leziuni corporale. Cu hârlețul în mâna alerga după câine. A mai comunicat că,

soția sa, se afla în ogradă și a strigat la fiică „Veronica nu te certa cu el”. În concluzie, a declarat că poate este vinovat că s-a certat cu fiica sa, mai mult așa nu se va întâmpla.

10. *Necătând la faptul că inculpatul CINCILEI Tudor ***** nu și-a recunoscut vinovăția, săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele și anume:*

- *Fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată SANDUȚA Veronica* a refuzat să facă declarații.

- *În ședința de judecată în instanța de fond, partea vătămată SANDUȚA Veronica*, a refuzat să facă declarații împotriva inculpatului deoarece tatăl său.

- *În ședința de judecată în instanța de fond martorul CINCILEI Tamara*, a refuzat să facă declarații împotriva inculpatului deoarece soțul său

- *Declarațiile martorului CINCILEI Ion, în ședința de judecată, în instanța de fond*, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 Cod de procedură penală, a declarat că CINCILEI Tudor este vecinul lui, cu referire la învinuirea adusă inculpatului nu a văzut și nici nu a auzit nimic. Se ducea la magazin să își cumpere țigări, apoi inspectorul de sector l-a întrebat dacă a văzut ceva și el a spus că nu a văzut nimic. Pe CINCILEI Tudor nu l-a văzut să aibă hârleț, nici nu a văzut să alerge după soție cu hârlețul. Suplimentar, a mai comunicat că nu a semnat nimic la poliție, nu sânt semnăturile lui, nu a semnat nici o foaie.

- *Declarațiile martorului PAȘA Vladimir, în ședința de judecată, în instanța de fond* prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 Cod de procedură penală, a declarat că pe CINCILEI Tudor îl cunoaște, îi este vecin. La sfârșitul lunii noiembrie a anului 2022, se întorcea de la câmp cu bicicleta, în stradă la văzut pe CINCILEI Tudor cu un hârleț în mână, unde era soția și fiica acestuia. A concretizat că s-a apropiat de el, și i-a luat hârlețul din mână și l-a aruncat, apoi a luat bicicleta și a plecat mai departe. Nu ține minte ce făcea în stradă. Suplimentar, a mai menționat că CINCILEI Tudor ținea hârlețul în ambele mâini, între ei era gălăgie, după care a înțeles că era o ceartă, în acel moment CINCILEI Tudor se afla în stare de ebrietate. Nu ține minte ca el să fi amenințat pe soție și fiica. A concretizat că ele se aflau în stradă, dar el a ieșit din ogradă cu hârlețul în mână. În prezența lui, nu a lovit pe nimeni, el reținea să nu îl lovească pe dânsul. În fața lui, nu era nimeni murdar de sânge. Nu știe cine a chemat poliție. Martorul a mai indicat că CINCILEI Tudor fugea după soție și fiică în stradă cu hârlețul. Colaboratorii de poliție au scris ce a zis, dar el nu a citit, procesul-verbal l-a semnat, dar nu l-a citit.

- *Procesul-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune*, în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr.5783 din 09.12.2022 (f.d.4);

- - *Proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 09.12.2022*, potrivit căruia obiectul cercetării fiind gospodăria cet. SANDUȚA Veronica, de unde a fost ridicat un hârleț (f.d.5).

- **Raportul de constatare nr.202230D0255 din 27.12.2022**, conform căruia în urma analizării datelor corespunzătoare documentelor medicale pe numele cet. SANDUȚA Veronica a.n.***** s-a constatat: plagă contuză la nivelul capului și mâinii drepte, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii libere a corpului din poziție verticală se exclude. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna proprie, însă, nu sânt caracteristice pentru autoprovocare (f.d.26);

- **Raport de expertiză judiciară nr.202330D0003 din 17.01.2023**, conform căruia s-a constatat că, la SANDUȚA Veronica s-au stabilit leziuni, care se califică ca vătămare corporală ușoară. Analizând datele documentelor medicale pe numele cet. SANDUȚA Veronica, s-a constatat: o plagă contuză la nivelul capului și mâinii drepte, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, calificându-se ca vătămare corporală ușoară. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna, însă, nu sânt caracteristice pentru autoprovocare. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii libere a corpului din poziție verticală se exclude (f.d.35-36).

- **Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.12.2022**, potrivit cărora de la SANDUȚA Veronica au fost ridicate 5 secvențe video, efectuate de către aceasta cu telefonul mobil, din conținutul căruia se demonstrează acțiunile inculpatului întreprinse împotriva părții vătămate (f.d.39-40).

- **Tabelul ilustrativ întocmit ca anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.12.2022**, care cuprinde aspectul general al gospodăriei cet. CINCILEI Tudor, dar și a hârlețului (f.d.47-54).

- **Copia ordinului de restricție de urgență nr.303 din 09.12.2022**, în conținutul căruia s-a făcut o descriere succintă a cazului, fiind evaluate riscurile, conform căruia s-a dispus obligarea agresorului CINCILEI Tudor să părăsească locuința comună din s. ***** r-nul Căușeni pe un termen de 10 zile. De asemenea, a fost întocmită și o avertizare scrisă, semnată de agresorul CINCILEI Tudor. Astfel, conform conținutului Ordinului de restricție menționat s-a constatat că, la data de 09.12.2022, ora 12.20, la domiciliu s-a iscat un conflict între fiica SANDUȚA Veronica și inculpatul CINCILEI Tudor în urma la ce ultimul a agresat-o fizic lovind-o cu un hârleț la mâna dreaptă și cap (f.d.66-67).

- **Tichetul „Drager”**, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către CINCILEI Tudor la data de 09.12.2022 ora 14:47, a constituit 0,76 mg/l (f.d.68).

- **Proces-verbal de examinare a înregistrării video, din data de 12.01.2023**, obiectul examinării constituind un disc optic de tip CD-R, de culoare albă, ridicat prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.12.2022, pe care sânt înscrise înregistrările video/audio efectuate la data de 09.12.2022 la domiciliul cet. CINCILEI Tudor, în momentul comiterii infracțiunii imputate. - Astfel, prin examinare s-a constatat: înregistrarea video/audio, se

efectuează de telefonul mobil ce-i aparține cet. SANDUȚA Veronica, în înregistrarea dată se observă că Veronica SANDUȚA se află în curtea casei având conflict cu CINCILEI Tudor, care este foarte agresiv, în timpul conflictului i-a în mână un hârleț cu care se deplasează în direcția fiicei Veronica și tot odată a numit-o cu cuvinte necenzurate, Totodată CINCILEI Tudor a ridicat hârlețul pentru a lovi pe SANDUȚA Veronica, ulterior dânsul aruncă în urma ei acel hârleț și o numește în continuare cu cuvinte necenzurate, pentru a ameliora conflictul dat se implica mama ei CINCILEI Tamara, dar și vecinii. În cadrul reproducerii fișierului cu inscripția, 0-02-05-a17 apare CINCILEI Tudor, având un comportament agresiv față de fiica sa SANDUȚA Veronica, dorind să o lovească. În conflict pentru al ameliora, se implică soția acestuia CINCILEI Tamara, însă dânsul în continuare este agresiv. În cadrul reproducerii fișierului cu inscripția, 0-02-05-82 CINCILEI Tudor, având un comportament agresiv față de fiica sa SANDUȚA Veronica, a lovit-o în regiunea capului cu acel hârleț, ulterior în acea maltratarea se implică și alți vecini. În continuare se implică vecinii în timpul maltratării din stradă, totodată în imaginea de mai jos se observă cum CINCILEI Tudor l-a lovit pe Pașa Vladimir cu un pumn în regiunea feței (f.d.107-113).

11. Instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului date la urmărirea penală, în instanța de fond și în instanța de apel precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată și verificate în instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reține, că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului CINCILEI Tudor ***** în comiterea faptei incriminate, a fost pe deplin dovedită.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Conform art.6 alin.(1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor. Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „alin. (1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Din economia rigorilor art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Alin.(4) instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”.

Astfel, Colegiul penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către inculpatul CINCILEI Tudor ***** a infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal - *acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

Colegiul penal atestă că declarațiile inculpatului CINCILEI Tudor ***** privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, care este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Analizând solicitarea apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, Colegiul penal constată că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului CINCILEI Tudor ***** calificându-le drept neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului.

În acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Relevante în acest sens sunt și prevederile art.6 al CEDO și anume dreptul la un proces

echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată conform art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Așadar, Colegiul penal reține că în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile” și doar în limitele acuzației formulate, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției și declarațiile martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatul CINCILEI Tudor ***** a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Codul penal, potrivit argumentelor expuse infra.

12. Cu referire la componența de infracțiunea prevăzută de art.201/1 Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:

Colegiul penal notează că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.201/1 Cod penal are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei). De asemenea, ca obiect material al infracțiunii prevăzute la

art.201/1 Cod penal, pot să apară bunuri mobile sau imobile aparținând victimei, care sunt sustrase, distruse, deteriorate etc.

Cu referire la circumstanțele speței, pornind de la declarațiile părții vătămate la faza de urmărire penală, declarațiile martorilor, precum și a raportul de constatare, dar și a celui de expertiză judiciară, instanța de apel reține că obiect material al infracțiunii investigate îl constituie corpul părții vătămate SANDUȚA Veronica.

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului. Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit.b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit art.133/1 Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese:

a) *în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și*

b) *în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj).*

Respectiv, Colegiul penal remarcă că în fapt, CINCILEI Tudor *****, a generat un conflict, adresându-se cu amenințări și înjurii în adresa fiicei sale, SANDUȚA Veronica *****, a.n.***** și i-a aplicat fiicei o lovitură cu un hârleț în regiunea capului și a mâinei drepte.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul CINCILEI Tudor ***** și partea vătămată SANDUȚA Veronica ***** sunt membri de familie, părinți-copii.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată prin acțiuni de maltratare, sau alte acțiuni; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

In concreto, în cazul infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, fapta prejudiciabilă se manifestă prin acțiuni de maltratare adică violență fizică, care după cum rezultă din art.2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie *violența fizică* reprezintă cauzarea vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

În cazul interpretării formulărilor de genul „alte acțiuni cu efect similar” sau „alte acțiuni cu repercusiuni similare” utilizate în art.2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, nu trebuie să se facă abstracție de la regula fixată la art.3

alin.(2) Cod penal. Deci se impune să se asigure o interpretare cât mai restrictivă a prevederilor art.201/1 alin.(1) Cod penal.

Noțiunea de maltratare nu este definită nici în legislația autohtonă. Într-un document al Uniunii Europene se menționează: „Termenul „maltratare” desemnează toate formele de pedepse sau de tratamente crude, inumane sau degradante, inclusiv pedepsele corporale care privează persoana de integritatea sa fizică sau psihică”. Din această definiție reiese că maltratarea implică o atingere adusă integrității fizice sau psihice a persoanei.

Așa cum rezultă din dispoziția de la lit.a) alin.(1) art.201/1 Cod penal, maltratarea reprezintă un caz particular de acțiune violentă. În sensul acestei dispoziții, „*acțiune violentă*” înseamnă cauzarea vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății. În dispoziția de la lit.a) alin.(1) art.201/1 Cod penal, nu este concretizat tipul de violență – fizică sau psihică. În aceste condiții, se impune necesitatea de a fi interpretat restrictiv a noțiunii „*acțiune violentă*”, în sensul de „*violență fizică*”. Aceasta întrucât în alte norme penale sensul noțiunii de violență este tocmai acesta (de exemplu, în dispoziția de la alin.(2) art.179 lit.e) alin.(2) art.187, art.188, 189 alin.(3) art.192/1, art.193 și altele din Codul penal).

În sensul dispoziției de la lit.a) alin.(1) art.201/1 Cod penal, violența poate presupune doar o acțiune. Nu intră sub incidența acestei dispoziții violența exprimată în inacțiune, „atunci când, prin neluarea unei măsuri la care subiectul era obligat, victima este expusă să se lovească. În sensul dispoziției de la lit.a) alin.(1) art.201/1 Cod penal, violența se poate realiza fie prin acțiunea directă a făptuitorului, fie indirect, prin folosirea unor obiecte, a unui animal, sau chiar prin propria faptă a victimei constrânsă să se accidenteze.

În alt context, infracțiunea prevăzută la lit.a) alin.(1) art.201/1 Cod penal, este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății.

Prin urmare Colegiul notează că violența, care nu atinge gradul de intensitate a vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, nu intră sub incidența art.201/1 Cod penal. Într-un asemenea caz, răspunderea se aplică potrivit art.78/1 Cod contravențional, pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”.

Transpunând fapta prejudiciabilă prevăzută de la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, în speță Colegiul atestă că aceasta s-a manifestat prin aplicarea intenționată lovituri cu un hârleț în regiunea capului și a mâinei drepte, care conform Raportului de expertiză nr.202330D0003 din 17 ianuarie 2023 s-a depistat plagă contuză la nivelul capului și a mâinii drepte, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Pentru a reține această formă calificată a infracțiunii, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

1. Existența unei fapte prejudiciabile, constând în acțiunea sau inacțiunea intenționată a făptuitorului, manifestată prin: maltratare sau alte acțiuni violente (neîncadrabile în maltratare, dar cu caracter violent). În cazul sesizat, fapta prejudiciabilă supusă analizei se exprimă prin acțiunea inculpatului CINCILEI Tudor de lovire, adică acțiuni violente soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale.

2. Producerea unei urmări prejudiciabile, exprimată prin: suferință fizică concretizată în vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Urmarea prejudiciabilă a acțiunilor violente ale inculpatului reprezintă vătămările ușoare constatate prin proba materială anexată la materialele cauzei și anume - raportul de constatare nr.202230D0255, cât și cel de expertiză judiciară nr.202330D0003.

3. Existența legăturii de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmarea produsă – adică între acțiunea sau inacțiunea inculpatului și vătămarea ușoară survenită. Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmarea prejudiciabilă este demonstrată, inclusiv, prin declarațiile martorului PAȘA Vladimir, care a declarat că „ ... *CINCILEI Tudor fugea după soția și fiică în stradă cu hârlețul ...* ”.

Respectiv Colegiul penal atestă ca fiind întrunită latura obiectivă a infracțiunii comise de CINCILEI Tudor ***** în speță aceasta s-a materializat prin acțiunile sale, și anume prin aplicarea intenționată părții vătămate SANDUȚA Veronica lovituri cu un hârleț în regiunea capului și a mâinei drepte, cauzându-i, conform Raportului de expertiză nr.202330D0003 din 17 ianuarie 2023, leziunile corporale ce se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal se atestă prin declarațiile martorului PAȘA Vladimir, care a indicat că: „*la văzut pe CINCILEI Tudor cu un hârleț în mână, unde era soția și fiica acestuia. A concretizat că s-a apropiat de el, și i-a luat hârlețul din mână și l-a aruncat, apoi a luat bicicleta și a plecat mai departe. Suplimentar, a mai menționat că CINCILEI Tudor ținea hârlețul în ambele mâini, între ei era gălăgie, după care a înțeles că era o ceartă, în acel moment CINCILEI Tudor se afla în stare de ebrietate. A concretizat că ele se aflau în stradă, dar el a ieșit din ogradă cu hârlețul în mână. Martorul a mai indicat că CINCILEI Tudor fugea după soție și fiică în stradă cu hârlețul*”;

De asemenea situația de fapt se probează prin înregistrarea video prin care s-a constatat: *înregistrarea video/audio, se efectuează de telefonul mobil ce-i aparține cet. SANDUȚA Veronica, în înregistrarea dată se observă că Veronica SANDUȚA se află în curtea casei având conflict cu CINCILEI Tudor, care este foarte agresiv, în timpul conflictului i-a în mână un hârleț cu care se deplasează în direcția fiicei Veronica și tot odată a numit-o cu cuvinte necenzurate, Totodată CINCILEI Tudor a ridicat hârlețul pentru a lovi pe SANDUȚA Veronica, ulterior dânsul aruncă în urma ei acel hârleț și o numește în continuare cu cuvinte necenzurate, pentru a ameliora conflictul dat se implica mama ei CINCILEI Tamara, dar și vecinii. În cadrul reproducerii fișierului cu inscripția, 0-02-05-a17 apare CINCILEI Tudor, având un comportament agresiv față de fiica sa SANDUȚA Veronica, dorind să o lovească. În conflict pentru al ameliora, se implică soția acestuia CINCILEI Tamara, însă dânsul în continuare este agresiv. În cadrul reproducerii fișierului cu inscripția, 0-02-05-82 CINCILEI Tudor, având un comportament agresiv față de fiica sa SANDUȚA Veronica, a lovit-o în regiunea capului cu acel hârleț, ulterior în acea maltratarea se implică și alți vecini. În continuare se implică vecinii în timpul maltratării din stradă, totodată în imaginea de mai jos se observă cum CINCILEI Tudor l-a lovit pe Pașa Vladimir cu un pumn în regiunea feței (f.d.107-113).*”.

În consecință, analizând mijloacele de probă prezentate de acuzare în susținerea învinuirii formulate, Colegiul penal apreciază că în acțiunile inculpatului CINCILEI Tudor

*****, sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) în varianta imputată acestuia.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de violență în familie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul CINCILEI Tudor *****.

La momentul săvârșirii infracțiunilor specificate la alin.(1) art.201/1 Cod penal, făptuitorul trebuie să știe sau să admită că este membru al familiei victimei și să urmărească săvârșirea infracțiunii nu asupra oricui, ci asupra persoanei având respectiva calitate specială.

Motivele infracțiunilor prevăzute la alin.(1) art.201/1 Cod penal, pot fi diverse: răzbunare; gelozie; invidie; ură; interes material; ură socială, națională, rasială sau religioasă etc.

La fel, din ansamblul circumstanțelor obiective descrise și apreciate anterior, Colegiul reține că inculpatul CINCILEI Tudor ***** a manifestat intenție directă la comiterea infracțiunii incriminate era conștient de urmărirea ce pot surveni de pe urma aplicării loviturilor cu hârlețul și prin faptul că acesta a întreprins acțiuni directe exclusive în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate.

Din punct de vedere al calității de *subiect al infracțiunii*, Colegiul statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunilor a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, prin urmare se atestă că inculpatul CINCILEI Tudor ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației și este născut pe***** nu se află la evidența medicului psihiatru, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza – consum alcool, și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

În cazul anumitor infracțiuni, pentru existența propriu-zisă a faptei penale sau pentru ca ea să îmbrace o formă calificată, subiectului i se cere, potrivit legii, să îndeplinească, pe lângă condițiile indicate deja, o condiție specială, adică să aibă o calitate specială. Este vorba de un subiect special al infracțiunii.

Articolul 201/1 Cod penal (*variantea în vigoare la data săvârșirii faptei*), stabilește răspunderea penală pentru violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei. Astfel, rezultă că latura obiectivă a infracțiunii poate va fi realizată doar de un subiect activ special – membru al familiei, în privința subiectului pasiv special -altui membru al familiei.

Prin membru de familie, potrivit prevederile art.133/1 lit.a) Cod penal, se înțelege: în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) **sau dintre părinți și copii**.

Corespunzător, inculpatul CINCILEI Tudor ***** cu SANDUȚA Veronica sunt membri de familie în sensul prevederilor legii sus-citate, părinte – tată, copil – fiică, ba mai mult, locuiesc într-o gospodărie.

13. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel reține faptul că instanța de judecată întemeiat a

încadrat juridic acțiunile inculpatului CINCILEI Tudor ***** în baza art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal în privința părții vătămate SANDUȚA Veronica adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui CINCILEI Tudor ***** la răspundere penală.

În lumina considerațiilor expuse anterior, Colegiul penal respinge alegațiile apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului CINCILEI Tudor *****. S-a stabilit cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii de violență în familie, fapta fiind corect încadrată juridic în temeiul art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Raportând starea de fapt la elementele constitutive ale infracțiunii, Colegiul constată prezența cumulativă atât a semnelor obiective, cât și a celor subiective în acțiunile inculpatului. Analizând poziția inculpatului, aceasta este respinsă ca nefondată, fiind pur declarativă și necoroborată cu probe administrate de partea acuzării. În fapt, probele demonstrează fără echivoc că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar poziția adoptată de inculpat are caracter strategic, vizând eschivarea de la răspunderea penală, și nu afectează dreptul său la apărare, care a fost respectat pe tot parcursul procesului.

În concluzie, invocarea unei stări de fapt fără un substrat probator relevant nu poate fi considerată adevărată. Negarea realității evidente de către inculpat nu poate influența convingerea instanței, care se bazează pe probe concrete și temeinic administrate. Prin urmare, achitarea inculpatului este exclusă, iar vinovăția acestuia rămâne stabilită cu certitudine.

Colegiul penal respinge argumentul apărării prin care se solicită achitarea inculpatului CINCILEI Tudor *****, deoarece vinovăția acestuia a fost stabilită cu certitudine prin cumulul probelor administrate în cadrul urmăririi penale și al ședințelor de judecată. Astfel, la data de 09.12.2022, în jurul orei 13:30, inculpatul, aflat la domiciliul său din s. *****, r-nul Căușeni, în stare de ebrietate, a generat un conflict, adresând amenințări și injurii fiicei sale, SANDUȚA Veronica, și a exercitat acte de violență, aplicându-i o lovitură cu un hârleț în regiunea capului și a mâinii drepte.

Instanța de apel subliniază faptul că declarațiile inculpatului, potrivit cărora „bătea câinele cu un băț, iar Veronica a sărit să-l salveze”, sunt contrazise de probele materiale, respectiv planșa fotografică anexată la dosar, care îl surprinde pe inculpat cu un hârleț în mână. Apărarea nu a contestat veridicitatea probelor, nu a prezentat contraprobe și nu a oferit elemente care să contrazică circumstanțele de fapt reținute în învinuire.

Faptul că partea vătămată, SANDUȚA Veronica, și martorul CINCILEI Tamara, soția inculpatului, au refuzat să facă declarații nu poate servi temei de achitare, întrucât cumulul probelor – inclusiv înregistrările video vizualizate în cadrul cercetării judiciare – demonstrează fără echivoc vinovăția inculpatului. Declarațiile martorului PAȘA Vladimir confirmă, de asemenea, acțiunile agresive ale inculpatului: *acesta a observat cum inculpatul urmărea fiica sa cu hârlețul în mână, moment în care aceasta a căzut, iar martorul a fost nevoit să se retragă de frică.* În plus, martorul a confirmat că inculpatul i-a aplicat o lovitură

cu pumnul în regiunea feței și a aruncat hârlețul spre partea vătămată, confirmând astfel probele vizuale și declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale.

Colegiul respinge și argumentul apelantului potrivit căruia fiica inculpatului, fiind soră medicală, ar fi putut influența raportul medico-legal privind constatarea vătămarilor corporale. Expertul judiciar CIOCOI Sergiu a întocmit raportul cu bună știință, conform art.312 Cod penal, iar probele confirmă autenticitatea și corectitudinea constatărilor.

De asemenea, încercarea apărării de a califica faptele inculpatului drept contravenție este neîntemeiată, întrucât în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal. Declarațiile inculpatului prin care neagă aplicarea loviturilor nu au suport probator și sunt răsturnate de probele materiale și video. Rezultatul prejudiciabil constă într-o plagă contuză la nivelul capului și mâinii drepte, cauzată de un obiect contondent, ceea ce a condus la dereglarea sănătății de scurtă durată, calificându-se ca vătămare corporală ușoară. Astfel, există legătură cauzală directă între acțiunile inculpatului și rezultatul prejudiciabil.

Instanța de apel reține și ordinul de restricție de urgență nr. 303 din 09.12.2022, potrivit căruia inculpatul a fost obligat să părăsească locuința comună pe un termen de 10 zile, confirmând circumstanțele agresiunii și lipsa contestării de către agresor. În aceste condiții, instanța de apel apreciază că în acțiunile inculpatului sunt îndeplinite toate elementele obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, iar argumentele apărării nu pot răsturna concluzia privind vinovăția acestuia.

14. Astfel, instanța de apel a verificat legalitatea sentinței atacate sub aspectele relatate în cererea de apel, precum și în cadrul ședinței de judecată și a reținut că temeiurile invocate de apelant nu și-au găsit confirmare în cauza dată, or starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond a concordat cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar acțiunile inculpatului CINCILEI Tudor se încadrează în temeiul art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, „(...) *sentința judecătorească este nefondată*”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca

impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel, are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probele examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție al soluției primei instanțe, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate. Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de fond a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, respectarea acestor cerințe echivalează cu rezolvarea fondului cauzei, fapt ce nu atrage după sine casarea sentinței instanței de fond în latura aprecierii juridice a faptelor constatate de care au fost recunoscut vinovat și condamnat inculpatul CINCILEI Tudor, corectitudinea calificării acțiunilor incriminate și stabilirii pedepsei.

Instanța de apel reține că prima instanță, în conformitate cu dispozițiile art.314 Cod de procedură penală, a examinat cauza în mod nemijlocit și sub toate aspectele relevante, administrând și analizând probele prezentate de părți. Au fost audiați inculpatul, partea vătămată și martorii, fiind cercetate toate materialele dosarului. În urma aprecierii obiective și coroborate a probelor, instanța și-a format convingerea că vinovăția inculpatului a fost pe deplin dovedită.

Totodată, s-a constatat că în acțiunile inculpatului sunt întrunite atât elementele constitutive ale laturii obiective, cât și cele ale laturii subiective ale infracțiunii imputate. Vinovăția acestuia rezultă din ansamblul probelor administrate în faza de urmărire penală, examinate în ședință publică și verificate în cadrul controlului exercitat de instanța de apel, care confirmă fără dubiu că inculpatul CINCILEI Tudor a săvârșit infracțiunea reținută în sarcina sa.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de fond rezultă din materialul factologic acumulat în cauză. Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului CINCILEI Tudor în baza învinuirilor imputate prin rechizitoriu.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecății, nu au fost admise careva erori de către instanța de fond, iar alegațiile părții apărării referitor la

acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator, iar toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, și temei pentru casarea sentinței instanței de fond lipsește.

Astfel, Colegiul penal apreciază ca fiind lipsită de credibilitate versiunea inculpatului despre nevinovăția sa, or probele cercetate dovedesc incontestabil vinovăția lui CINCILEI Tudor, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, poziția inculpatului CINCILEI Tudor susținută în prima instanță, potrivit căreia nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate este una declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

Astfel, dezacordul părții apărării și acuzării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate partea apărării că sentința atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii, iar solicitările formulate prin cererea de apel nu poate fi admise.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală. Astfel, Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

15. Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului CINCILEI Tudor or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-le o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale inculpatului CINCILEI Tudor, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt

circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Astfel, la stabilirea mărimii pedepsei inculpatului CINCILEI Tudor, instanța de judecată a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii, contribuirea pedepsei la corectarea inculpatului, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea consideră că, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar prin menținerea pedepsei aplicate de către prima instanță.

Prin urmare, cu privire la pedeapsa aplicabilă inculpatului CINCILEI Tudor instanța, a stabilit cu certitudine că acesta a comis infracțiunea imputată prevăzută la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, care prevede în calitate de pedeapsă (*în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii*), cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului CINCILEI Tudor și condițiilor de viață a acestuia, instanța de fond a reținut următoarele: la locul de trai se caracterizează din punct de vedere negativ, ca o persoană agresivă și comportament neadecvat (f.d.72); potrivit certificatului eliberat de primăria s. ***** s-a stabilit că conform registrului de evidență a gospodăriilor, în aceeași curte cu părinții, în casă proprie, locuiește familia fiicei, SANDUȚA Veronica (f.d.73-74); la evidența medicului psihiatru nu se află, însă, la evidența medicului narcolog se află cu diagnoza „consum de alcool” (f.d.75); potrivit datelor indicate în cazierul contravențional s-a stabilit că în perioada anilor 2017 – 2021, are comise 3 contravenții (f.d.76); de asemenea, inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni contra familiei, la moment, fiind în termen de probă (f.d.77)

În continuare în cadrul examinării cauzei, instanța de judecată a constatat prezența, circumstanțelor agravante instituite de art.77 Cod penal în privința inculpatului, și anume *săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, dar și comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis infracțiuni similare*, iar în sensul art.76 Cod penal, circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului, instanța *nu a reținut*.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului CINCILEI Tudor, instanța de judecată a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, cât și de datele referitoare la persoana acestuia, prin urmare, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, în acest caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

La individualizarea pedepsei în privința inculpatului CINCILEI Tudor, Colegiul reține că întemeiată soluția instanței de judecată, care ținând cont de sancțiunea normelor incriminate, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunilor săvârșite de către ultimul, de comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei și atitudinea față de cele săvârșite, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, reeducarea și corijarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care va avea un impact benefic față de comportamentul inculpatului, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptelor comise.

Prin urmare, având în vedere analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei prezentate anterior și coroborarea probelor care oferă informațiile necesare, precum și fundamentarea proporționalității între scopul reeducării infractorilor, caracterul retributiv al pedepsei și așteptările societății privind restabilirea ordinii de drept încălcate, instanța a stabilit, în mod întemeiat și proporțional, ca inculpatul CINCILEI Tudor să fie sancționat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal cu o pedeapsă de 1 (un) an de închisoare, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în baza prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei aplicate prin Sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 14.10.2022, prin care CINCILEI Tudor ***** a fost condamnat, tot pentru infracțiunea de la art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, la 6 (șase) luni de închisoare. Astfel, instanța a stabilit definitiv, prin cumul parțial, pedeapsa totală de 1 (un) an și 4 (patru) luni de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

16. În continuare, instanța de apel reieșind din limitele judecării apelului, consideră în speță că apelul avocatului Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor ***** declarat împotriva Sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, urmează a fi admis în partea modului de executare a pedepsei.

Astfel, Colegiul apreciază eronată soluția instanței de judecată referitoare la modul de punere în executare a pedepsei penale stabilite inculpatului, existând temeiuri de a interveni în Sentință în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei în privința inculpatului CINCILEI Tudor, or Colegiul consideră că nu este rațional executarea pedepsei integral în penitenciar.

La caz, pedeapsa aplicată inculpatului CINCILEI Tudor, este corect individualizată, fiind proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, însă din materialele cauzei, dar și din circumstanțele constatate și apreciate nu s-a evidențiat necesitatea ca CINCILEI Tudor să execute integral pedeapsa cu închisoare stabilită supra, astfel că corectarea și reeducarea acestuia, poate fi atinsă și prin aplicarea prevederilor art.90/1 Cod penal.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Sub acest aspect, la stabilirea modalității de executare a pedepsei inculpatului CINCILEI Tudor urmează să se țină cont de personalitatea acestuia și gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului și condițiile de viață a acestuia. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de fond a individualizat pedeapsa în privința

inculpatului CINCILEI Tudor, stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 4 (patru) luni de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. La individualizarea sancțiunii, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de legea penală, inclusiv gravitatea infracțiunii comise, circumstanțele concrete ale cauzei, precum și datele ce caracterizează persoana inculpatului.

Totodată, instanța de apel apreciază că, raportat la ansamblul circumstanțelor cauzei și la particularitățile personalității inculpatului, scopul pedepsei prevăzut de legea penală poate fi atins și fără executarea integrală a pedepsei de 1 (un) an și 4 (patru) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Executarea în totalitate a acestei pedepse apare ca fiind excesivă în raport cu gradul de pericol social concret al faptei și cu necesitatea restabilirii echității sociale, nefiind pe deplin proporțională cu scopul reeducativ și preventiv al sancțiunii penale.

În aceste condiții, Colegiul consideră incidente în speță dispozițiile art.90/1 Cod penal, potrivit cărora, *dacă instanța, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea condamnatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă în penitenciar, poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate, indicând în hotărâre durata părții ce urmează a fi executată efectiv, perioada de probațiune sau termenul de probă, precum și temeiurile care justifică această modalitate de executare.*

Prin urmare, prima parte a pedepsei urmează a fi executată efectiv în penitenciar, iar executarea restului pedepsei va fi suspendată, în condițiile și pe durata stabilite de instanță, ca măsură adecvată și proporțională în vederea realizării scopului pedepsei.

Așadar, Colegiul penal apreciază că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea parțială a executării acesteia în temeiul art.90/1 Cod penal, reprezintă o sancțiune echitabilă, proporțională și suficientă pentru realizarea scopului pedepsei penale.

Instanța reține că o asemenea modalitate de executare este aptă să asigure restabilirea echității sociale, respectiv protejarea drepturilor și intereselor legitime ale statului și ale societății, lezate prin faptele comise de inculpat, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa astfel individualizată corespunde gradului concret de pericol social al faptelor săvârșite și particularităților ce caracterizează persoana inculpatului.

Totodată, Colegiul are în vedere comportamentul inculpatului anterior săvârșirii infracțiunilor, atitudinea manifestată ulterior comiterii acestora, de asemenea, vârsta înaintată a inculpatului reprezintă un factor semnificativ, întrucât limitează impactul negativ al izolării în penitenciar și accentuează necesitatea unui regim care să permită menținerea legăturilor familiale și sociale.

În acest context, s-a luat în considerare și solicitarea expresă a părții vătămate, care, în cadrul ședinței de judecată, a subliniat că, având în vedere vârsta și condiția inculpatului, acesta nu reprezintă un pericol pentru societate și ar fi mai benefic să fie alături de familie. Partea vătămată a menționat că, de la acel incident, nu au existat alte conflicte sau neînțelegeri, iar inculpatul se comportă în mod responsabil și respectuos.

Prin coroborarea acestor elemente, Colegiul apreciază că aplicarea dispozițiilor art.90/1 Cod penal, care permit suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, constituie o soluție proporțională și adecvată. Aceasta oferă un cadru legal care permite reeducarea și reintegrarea socială a inculpatului, menținând totodată scopul pedepsei de prevenție generală

și protecția ordinii de drept, fără a impune executarea integrală a pedepsei în penitenciar. Astfel, măsura suspendării contribuie la atingerea obiectivului fundamental al dreptului penal: reintegrarea socială a persoanei condamnate, respectând totodată interesul societății și cerințele de echitate și proporționalitate în aplicarea pedepsei.

17. În lumina celor expuse, instanța de recurs consideră că la caz, CINCILEI Tudor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 4 (patru) luni de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, stabilită prin Sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024 în modul următor:

Conform art.90/1 alin.(1) și (3) Cod penal, pedeapsa stabilită lui CINCILEI Tudor se suspendă parțial, astfel prima perioadă de 4 (patru) luni din pedeapsă urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (un) an se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Conform art.90 alin.(6) pct.a), b) și g) Cod penal, se obligă CINCILEI Tudor în perioada executării părții de pedeapsă suspendată condiționat să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Prin urmare, sancțiunea stabilită este de natură să îndeplinească funcțiile de constrângere, prevenție și reeducare, realizând un just echilibru între gravitatea faptelor, persoana inculpatului și exigențele ordinii de drept.

Colegiul penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

Subsidiar, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, care în cazul inculpatului CINCILEI Tudor, nu poate fi atins decât prin modalitatea de executare aleasă de instanța de apel.

Or, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, *constată că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de*

închisoare conform limitelor stabilite supra cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

Astfel, Colegiul conchide că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei nu se determină exclusiv în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, ci și prin raportare la personalitatea infractorului, care presupune evaluarea gradului său de dezvoltare psihică, a situației materiale, familiale și sociale, a existenței sau inexistenței antecedentelor penale, precum și a conduitei manifestate anterior și ulterior săvârșirii infracțiunii.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită inculpatului CINCILEI Tudor prin Sentința Judecătoreiei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024 sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, urmează să fie suspendată parțial, stabilindu-i termenul de pedeapsă de 4 (patru) luni închisoare cu executarea reală a acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar pedeapsă de 1 (un) an se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Instanța de apel reține că o asemenea individualizare a pedepsei este aptă să realizeze scopul sancțiunii penale, constând în reeducarea și reintegrarea socială a inculpatului, precum și în prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa nu trebuie să aibă un caracter exclusiv retributiv, intimidant sau vindicativ, în sensul de a reprezenta un simplu „preț” al faptei comise, ci trebuie să contribuie la realizarea justiției și la restabilirea echilibrului social afectat prin infracțiune.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că inculpatul CINCILEI Tudor răspunde penal pentru faptele săvârșite, iar modalitatea de executare a pedepsei stabilită este echitabilă, proporțională cu gravitatea infracțiunilor și conformă scopului legii penale. Instanța apreciază că scopul educativ și preventiv al pedepsei nu poate fi realizat decât prin aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea parțială a executării. Aceasta permite inculpatului să conștientizeze necesitatea respectării legii și să evite săvârșirea unor fapte similare în viitor.

Suspendarea parțială a pedepsei respectă principiul proporționalității și scopul restabilirii echității sociale, contribuind la corectarea comportamentului inculpatului și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, precum și la menținerea legăturilor sociale și familiale necesare reintegrării sale. Această măsură impune restricții și lipsuri proporționale cu gravitatea infracțiunii, protejând drepturile victimei, interesele statului și ale societății în ansamblu. Astfel, Colegiul penal apreciază că suspendarea parțială a executării pedepsei este legală, întemeiată și adecvată circumstanțelor cauzei, realizând în mod corespunzător

scopurile pedepsei penale: reeducarea inculpatului, restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

18. Totodată, Colegiul ține să menționeze că instanța de judecată întemeiat a soluționat chestiunea privind cheltuielile judiciare și măsura preventivă, temei de a interveni în Sentință în această parte, Colegiul nu a constatat.

19. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va admite apelul declarat de avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor *****, cu casarea parțială a Sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, inclusiv din oficiu, în conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale Sentinței.

20. În conformitate cu prevederile art. art.415 alin.(1) pct.2); și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de avocatul Grigore DEMIAN, în interesele inculpatului CINCILEI Tudor *****.

Se casează parțial Sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024, inclusiv din oficiu, în conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală - în partea modului de executare a pedepsei.

Se rejudecă cauza în partea casată, și se pronunță o nouă Hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul art.90/1 Cod penal, se suspendă parțial executarea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an și 4 (patru) luni, stabilită prin Sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024 prin prisma prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal, aplicată lui **CINCILEI Tudor *******, după cum urmează:

- inculpatul **CINCILEI Tudor *******, urmează să execute real pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni în penitenciar de tip semiînchis;
- termenul de pedeapsă sub formă de închisoare rămas de 1 (un) an, după ispășirea termenului stabilit supra, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În conformitate cu prevederile art.90/1 alin.(5) și art.90 alin.(6) pct.a), b) și g) Cod penal, se pune în sarcina lui CINCILEI Tudor *****, ca în perioada de probațiune fixată:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

Controlul asupra comportării lui CINCILEI Tudor *****, în perioada de probațiune și executării de către acesta a obligațiilor stabilite prin prezenta, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea de către CINCILEI Tudor *****, se va calcula din data reținerii inculpatului.

Se mențin celelalte dispoziții ale Sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Central) nr. 1-29/23 din 23 octombrie 2024.

Decizia este executorie din momentul adoptării, și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării.

**Președintele ședinței,
Judecătorul
BEȘELEA**

Eugeniu

**Judecătorii
CAZACICOV**

Andrei

Vitalie BUDECI